01-03-2026 มธุบัน อะแวค บัพดาดา โอมชานติ

เฉลิมฉลองโฮลีที่แท้จริงของการได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยการเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า และอยู่ในรูปรวมกับท่าน

วันนี้ **พ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด**ได้มาเพื่อเฉลิมฉลอง**โฮลี**กับ**ลูกๆผู้ศักดิ์สิทธิ์**ของท่าน ลูกๆทุกคนคือลูกที่ศักดิ์สิทธิ์ ลูกทุกคนได้มาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีเช่นกัน ลองคิดดูว่า ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีใดที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ถึงเพียงนี้ มีสีสันมากมาย แต่ลูกนั้นได้รับการแต่งแต้มด้วยสีสันใด? สีสันใดคือสีที่สูงส่งที่สุดที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์? สีสันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสีทั้งปวง คือสีแห่งการเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า ลูกได้กลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์อย่างง่ายดายด้วยการได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันแห่งการเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า เพราะสีสันของพระเจ้าคือสีแห่งความเป็นมิตรที่ไม่สูญสลาย สีสันอื่นๆนั้นเป็นเพียงแค่ช่วงเวลาสั้นๆ แต่ด้วยการได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันแห่งการเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์นั่นคือผู้ที่บริสุทธิ์ได้อย่างง่ายดาย" "สีสันของลูกดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แล้ว เพราะลูกทุกคนได้ทำให้พระเจ้ากลายเป็นมิตรร่วมทางของลูก ลูกได้แสวงหาการเป็นมิตรร่วมทางของท่าน และนี่คือวิธีที่ลูกได้กลับมารวมรูปกัน ลูกรักรูปที่รวมกันนี้ใช่ไหม? รูปที่รวมกันนี้ไม่มีวันถูกแยกออกจากกันได้ ลูกมีประสบการณ์นี้ใช่หรือไม่? ลูกคงอยู่อย่างรวมกันอยู่เสมอใช่ไหม? ไม่ได้อยู่โดยลำพัง มายาพยายามที่จะแยกลูกออกมา แต่ผู้ที่คงอยู่ในรูปที่รวมกันอย่างสม่ำเสมอนั้นจะไม่มีวันถูกแยกออกจากกันได้ มายาแยกลูกออกมา แล้วทำให้ซันสการ์เก่าของลูกปรากฏออกมา และเมื่อซันสการ์เก่าปรากฏออกมา ซันสการ์ที่บริสุทธิ์ก็จะเลือนหายไป ซันสการ์เก่านั้นคือความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้าน เมื่อสิ่งเหล่านี้ปรากฏขึ้นในรูปแบบต่างๆ รูปที่เคยรวมกันก็จะถูกแยกออกจากกัน ดังนั้น ลูกแต่ละคนต้องคอยตรวจสอบตัวเองว่าลูกอยู่ในรูปรวมอยู่เสมอหรือไม่ หรือว่าลูกแยกตัวห่างออกไปแล้ว ตอนนี้ลูกรู้จักรูปที่หลากหลายของมายาแล้วใช่หรือไม่? มายานั้นมีความฉลาดในการแต่งแต้มสีสันให้กับลูกด้วยสีสันของเธอ การแยกตัวออกไปก็คือการแต่งแต้มสีสันด้วยสีของมายา สิ่งต่างๆเหล่านี้ของความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านนั้นมาในหลายรูปแบบ มายาจะดึงดูดลูกเข้าไปหาตัวเธอเองผ่านความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านของลูก ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือสมบัติของราวัน ซึ่งไม่ใช่สมบัติของพ่อ แต่ลูกๆกลับพูดถึงสมบัติของราวันด้วยความซาบซึ้งและกล่าวว่า: “ฉันไม่ได้ต้องการที่จะทำเช่นนั้นเลย แต่มันเป็นซันสการ์ของฉัน” พวกเขาเริ่มพูดว่าสิ่งเหล่านั้นคือซันสการ์ของพวกเขา สิ่งเหล่านั้นคือสมบัติของพระเจ้าหรือไม่? หรือว่าเป็นสมบัติของราวัน? ลองคิดดูเถิด: มันถูกต้องแล้วหรือที่จะเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นซันสการ์ของลูก? การทำให้สิ่งเหล่านั้นมาเป็นของตน คือความฉลาดของมายา สมบัติของพ่อน่ารัก หรือว่าสมบัติของราวันน่ารัก? โดยทั่วไปแล้ว เพื่อที่จะปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระ ลูกบางคนมักจะพูดว่า 'ซันสการ์ของฉันเป็นอย่างนั้นเอง ฉันไม่ได้ต้องการที่จะทำอย่างนั้นเลย' ลองคิดดูสิว่า สิ่งเหล่านั้นคือ 'ของฉัน' จริงๆหรือไม่? พ่อกล่าวว่า ด้วยการทำให้สมบัติของราวันมาเป็นของลูก จะทำให้ซันสการ์อันบริสุทธิ์ของลูกเองค่อยๆจบสิ้นลงทีละน้อยเช่นกัน สีสันของความเป็นมิตรกับพระเจ้าจะเริ่มจางหายไป และสีสันของมายาจะเริ่มปรากฏขึ้นมา ดังนั้นในขณะที่ก้าวไปข้างหน้า ลูกต้องตรวจสอบตัวเองเพื่อดูว่าลูกได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีใด ผู้คนทำอะไรในเทศกาลโฮลี? อันดับแรกพวกเขาจะเผาสิ่งที่ไม่ดีก่อน แล้วจึงค่อยสาดสีใส่กันและจากนั้นก็เฉลิมฉลอง บัพดาดาได้แต่งแต้มสีสันให้แก่ลูกด้วยสีสันแห่งการเป็นมิตรร่วมทางของท่าน และในขณะเดียวกันนั้น ท่านก็ยังคงแต่งแต้มสีสันให้แก่ลูกด้วยสีสันแห่งความรู้ พลัง และคุณธรรมเหล่านี้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอด้วยเช่นกัน

ดังนั้น ลูกทุกคนได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันทางจิตวิญญาณนี้แล้วใช่ไหม? ยกมือขึ้น! ลูกได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันทางจิตวิญญาณแล้ว สีสันนี้จะไม่มีวันจางหายไปใช่ไหม? ผู้ที่ได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันทางจิตวิญญาณที่ไม่สูญสลายนี้ จะไม่สามารถถูกแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันอื่นใดได้อีก ลูกศักดิ์สิทธิ์แค่ไหนด้วยสีสันนี้? ลูกศักดิ์สิทธิ์มากจนถึงขนาดที่ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครสามารถศักดิ์สิทธิ์หรือบริสุทธิ์ได้เท่ากับลูกอีกแล้ว ความบริสุทธิ์ของลูก สีสันแห่งการเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า และประสบการณ์ของการรวมรูปกับพระเจ้านั้นน่ารักและพิเศษสุด สำหรับคนอื่นๆแม้ว่าดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ แต่ร่างกายของพวกเขานั้นไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ลูกกลับมาศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์มากที่ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์นั้นกล่าวกันว่าเป็นแม่ของความสุข ความสงบ ความรัก และความปีติสุข ที่ใดมีความบริสุทธิ์ ที่นั่นย่อมมีความสุขและความสงบ เพราะที่ใดมีแม่ ที่นั่นย่อมมีลูกๆด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก ที่แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายของยุคเหล็กนี้ ลูกก็ยังสามารถมองเห็นรูปเคารพหรือภาพลักษณ์ของลูกได้ รูปเคารพหรือภาพลักษณ์เหล่านั้นได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความมีระเบียบวินัยอย่างยิ่ง นี่คือความพิเศษของความ

บริสุทธิ์ และไม่ว่าจะมีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่ฝักใฝ่ในศาสนามากมายเพียงใดที่กลับมาบริสุทธิ์ แต่ก็ไม่มีใครเลยในบรรดาพวกเขาที่จะได้รับการสร้างวัดขึ้นมาเพื่อพวกเขา ไม่มีใครได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความมีระเบียบวินัยเช่นนี้ และแม้กระทั่งจนถึงชาติเกิดสุดท้าย รูปเคารพหรือภาพลักษณ์ของลูกก็ยังคงให้พรอยู่เสมอ พวกเขาให้ประสบการณ์แห่งความสงบและความสุขในช่วงเวลาสั้นๆ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างโฮลีของลูกกับโฮลีของผู้คนทั่วโลก ใช่ เพื่อความบันเทิงลูกอาจจะมีการเฉลิมฉลองบ้างเล็กน้อย แต่ลูกเฉลิมฉลองโฮลีที่แท้จริงแห่งสีสันของการเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้าและรูปที่รวมกัน ผู้คนก็เฉลิมฉลองเทศกาลโฮลีในรูปแบบที่หลากหลายเช่นกัน แต่ลูกรู้ความหมายของคำว่า "โฮลี" มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้และลูกก็เฉลิมฉลองโฮลีด้วยวิธีนั้น โฮลีหมายถึง "โฮ-ลี" นั่นคือ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมันก็ได้เกิดขึ้นแล้ว หรือเรื่องที่ผ่านมาแล้วก็ให้มันผ่านไป ดังนั้น ลูกทุกคนได้กล่าวว่า "อดีตก็คืออดีต" กับชีวิตเก่า สถานการณ์เก่า ซันสการ์เก่า และความคิดที่ไร้ประโยชน์เก่าๆแล้วใช่หรือไม่? การปล่อยให้อดีตเป็นอดีตหมายถึงโฮ-ลีแล้วลูกทำสิ่งนี้ได้แล้วหรือยัง? หรือว่าซันสการ์เก่ายังคงปรากฏออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจแม้กระทั่งในตอนนี้? เพราะการเกิดใหม่ของลูกคือชาติเกิดใหม่ ลูกทุกคนจึงตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิตอยู่ใช่ไหม? ใช่ไหม? ลูกตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิตอยู่ใช่ไหม? ยกมือขึ้น! อัจชะ นี่คือชาติเกิดใหม่ของลูก แล้วทำไมลูกถึงยังจำชาติเกิดในอดีตล่ะ? ชาติเกิดที่แล้วของลูกได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว ลูกจะพูดว่าอย่างไรถ้าสิ่งต่างๆ ความคิด หรือซันสการ์ในอดีตกลับมาปรากฏขึ้นอีกครั้ง? นั่นคือการฉลองโฮลีหรือไม่? นั่นหมายความว่าลูกไม่ได้ปล่อยให้มันเป็นอดีต นั่นหมายความว่าลูกยังไม่ได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยความเป็นมิตรของพระเจ้าอย่างดีมาก การได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยการเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้าหมายถึงการลืมชาติเกิดที่ผ่านมาในอดีตและสถานการณ์ในอดีตของลูก ซึ่งก็เพราะลูกตายไปแล้วในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ใช่ไหม? เมื่อลูกตายทางร่างกายในชาติหนึ่งและเกิดใหม่ในอีกชาติหนึ่ง ลูกยังจำชาติเกิดในอดีตได้ไหม? ดังนั้น ตอนนี้ลูกทุกคนจึงใช้ชาติเกิดที่เป็นบราห์มินของลูกแล้ว ลูกเข้าใจผิดว่าซันสการ์ของชาติเกิดในอดีตเป็นซันสการ์ของลูก มันเป็นของลูกหรือ? มันเป็นซันสการ์ของชาติเกิดบราห์มินหรือ? บางครั้งก็มีความไม่ระมัดระวัง บางครั้งก็เป็นความเกียจคร้านในรูปที่ดูดี ความเกียจคร้านมีหลายรูปแบบ ควรจัดให้มีคลาสเกี่ยวกับเรื่องนี้สักครั้ง! ความเกียจคร้านมีมากมายหลายประเภทและมาในรูปแบบที่ดูดีทีเดียว!

ดังนั้น ชีวิตบราห์มินของลูกคือชีวิตใหม่ และไม่มีสิ่งใดเก่าอยู่ในนั้น วันนี้ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองโฮลีใช่ไหม? โฮลีหมายถึงโฮ-ลี ดังนั้นในวันนี้การฉลองโฮลีหมายถึงการเผาโฮลีของซันสการ์เก่า หลังจากที่เผาสิ่งเหล่านี้แล้วเท่านั้นลูกจึงจะสามารถเฉลิมฉลองได้ ดังนั้น รูปของลูกในตอนนี้คือการเฉลิมฉลอง ลูกได้เผาสิ่งเก่าๆทั้งหมดแล้ว และตอนนี้ลูกจะเฉลิมฉลอง ลูกกำลังจะเพลิดเพลินไปกับสีสันแห่งการเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า ลูกกำลังจะได้สัมผัสกับการอยู่ในรูปที่รวมกัน เพราะเหตุใด? เพราะพ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้แต่งแต้มสีสันให้แก่ลูกด้วยสีแห่งความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์

ดังนั้น วันนี้ลูกจะเฉลิมฉลองโฮลีอย่างไร? วันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อย่าปล่อยให้ซันสการ์เก่าเกิดขึ้นมา นี่คือการเฉลิมฉลองโฮลี ลูกสามารถเฉลิมฉลองในลักษณะนี้ได้ไหม หรือว่าซันสการ์เก่านั้นจะกลับมาอีกในบางครั้งหรือไม่? ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ด้วยวิธีของการมีความคิดที่มุ่งมั่น จงจบสิ้นคำพูดที่ดูดีที่ว่า "ฉันไม่ต้องการทำอย่างนั้น แต่นั่นคือซันสการ์เก่าของฉัน" วันนี้ลูกมีความกล้าหาญที่จะเฉลิมฉลองโฮลีเช่นนั้นตลอดไปหรือไม่? หรือลูกจะเฉลิมฉลองเพียงแค่บางครั้ง? ลูกผู้ที่รู้สึกว่า นับจากวันนี้เป็นต้นไป ลูกได้ปล่อยให้อดีตเป็นอดีตในเรื่องที่เกี่ยวกับซันสการ์เก่าของลูก และนี่คือชาติเกิดใหม่ของลูก และชาติเกิดเก่าได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกคือลูกๆที่อ่อนหวานที่สุด ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้งของพ่อ ลูกผู้มีความกล้าหาญเช่นนั้นใช่ไหม? ดังนั้น ลูกมีความกล้าหาญที่ไม่ใช่แค่คิดธรรมดาๆ แต่เป็นความคิดที่มุ่งมั่นหรือไม่? ยกมือขึ้น! ดูสิ ทุกคนคงไว้ซึ่งความกล้าหาญ โอเค บางคนอาจจะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง แต่ลูกทุกคนก็เป็นมิตรร่วมทางใช่ไหม? ลูกทุกคนผู้เป็นมิตรร่วมทางที่มั่นคง ยกมือขึ้นทั้งสองข้าง! ถ่ายรูปทุกคนไว้ด้วย อัจชะ ดับเบิ้ลฟอเรนเนอร์ก็ยกมือขึ้นด้วยเช่นกัน!

บัพดาดาขอแสดงความยินดีมากมายหลายล้านเท่ากับลูกๆสำหรับการเฉลิมฉลองโฮลีด้วยการปล่อยให้อดีตเป็นอดีต เวลานี้อย่าให้คำพูดเหล่านี้ปรากฏออกมาจากปากของลูกแม้โดยไม่ได้ตั้งใจ: "ซันสการ์ของฉัน". สำหรับซันสการ์ของราวันลูกกลับพูดว่า "ซันสการ์ของฉัน" ช่างน่าประหลาดใจ! ราวันถูกเรียกว่าเป็นศัตรูของลูก เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ใจยิ่งนักที่ทำให้สมบัติของศัตรูมาเป็นของลูกเองได้ ลูกเองก็ต้องประหลาดใจกับสิ่งที่ลูกพูดออกมา ลูกพูดออกไปโดยไม่ได้ตั้งใจ ลูกพูดออกไปแล้วจิตสำนึกของลูกก็กัดกร่อนอยู่ข้างใน และลูกก็ตระหนักรู้ถึงเรื่องนั้นด้วย ลูกแม้กระทั่งพูดกับพ่อเกี่ยวกับเรื่องนี้และร้องขอการให้อภัยว่า "บาบา ตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป ฉันจะไม่ทำสิ่งนั้นอีก" แล้วลูกก็ทำอย่างนั้น! ดังนั้น ตอนนี้

บัพดาดาควรทำอย่างไร? ท่านควรจะเพียงแค่เฝ้าดูสิ่งนั้นต่อไปเรื่อยๆอย่างนั้นหรือ? เวลานี้จงเผาคำพูดเหล่านี้ในโฮลี ในการเผานั้นเช่นกัน บาบาจะบอกบางสิ่งที่ดีมากแก่ลูก โกกิ (จาปาตีแบบหนารสหวาน) จะถูกนำไปอบโดยการพันด้ายไว้รอบๆ เมื่ออบเสร็จแล้ว โกกิก็จะสุก แต่ด้ายจะไม่ไหม้ นี่คือสัญลักษณ์ของบทเรียนแรกที่ลูกได้เรียนรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ผู้ที่สร้างเทศกาลและคัมภีร์เหล่านี้ขึ้นมาก็เป็นลูกๆของพ่อเช่นกัน แต่ลูกคือลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง บัพดาดาเห็นว่าความมหัศจรรย์ของพวกเขานั้นไม่น้อยไปกว่ากันเลย มันเหมือนกับเกลือเพียงหยิบมือในถุงแป้งหนึ่งกระสอบ แต่พวกเขาทำมันออกมาในรูปลักษณะที่สนุกสนานมาก หากลูกมองดูดีๆก็จะเห็นว่าพวกเขาได้สร้างอนุสรณ์ของทุกเทศกาล อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ทำให้สิ่งที่ละเอียดอ่อนกลายเป็นสิ่งที่จับต้องได้ทางกายภาพขึ้นมา แต่อย่างน้อยพวกเขาก็ได้สร้างอนุสรณ์ขึ้นมา พวกเขาก็ไม่ได้ทำสิ่งใดลดน้อยลงเลยในเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก พวกเขาได้รักษาแง่มุมบางอย่างของความตระหนักรู้ของลูกไว้ สิ่งเหล่านี้เองที่ช่วยปกป้องลูกให้รอดพ้นจากการเต็มไปด้วยกิเลสอย่างที่สุด ดังนั้น บัพดาดาจึงให้ผลแห่งการกระทำนั้นแก่บรรดาผู้ที่สร้างอุปกรณ์ เทศกาล และคัมภีร์เหล่านี้อย่างแน่นอน อย่างน้อยพวกเขาก็จดจำบางสิ่งอย่างอย่างได้ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา และพวกเขาก็ได้รับการปกป้องให้รอดพ้นจากกิเลสทั้งหลายได้ในช่วงเวลาสั้นๆ

ดังนั้น วันนี้ลูกฉลองโฮลีแบบไหน? ลูกฉลองโฮลีแบบไหน? โฮลี ทุกคนพูดว่า "โฮลี!" ทำอย่างนี้ (ทำท่าผลักออกไป) สิ่งนี้มั่นคงใช่ไหม? ลูกได้ฉลองหรือยัง? ได้ฉลองไหม? ดีแล้ว ถ้าอย่างนั้นพรุ่งนี้มายาจะมา เพราะมายากำลังฟังอยู่ แต่ลูกต้องไม่ต้อนรับเธอ มีความสุขในสิ่งนี้ใช่ไหม? จงอยู่ในความสุขนี้

จงจดจำระลึกถึงพ่อและดูว่าท่านกำลังแต่งแต้มลูกด้วยสีสันทางจิตวิญญาณนี้อย่างไรซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ หงส์ศักดิ์สิทธิ์คือหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่มีพลังในการแยกแยะ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องทำงานใดๆ อันดับแรกจงจัดที่นั่งก่อน นั่งลงบนที่นั่งนั้นแล้วค่อยตัดสินใจ ลูกรู้จักที่นั่งนั้น มันคือที่นั่งของการเป็นผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม (ตรีกาลดาร์ชิ-ผู้รู้อดีต ปัจจุบัน อนาคต) ก่อนอื่นใด จงตั้งตนอยู่บนที่นั่งของการเป็นตรีกาลดาร์ชิและพิจารณารูปกาลเวลาทั้งสาม อย่าพิจารณาเพียงแค่ปัจจุบัน แต่จงมองดูทั้งรูปกาลเวลาทั้งสาม นั่นคือ ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ มีประโยชน์หรือความสูญเสียในรูปกาลเวลาทั้งสามหรือไม่? ลูกบางคนฉลาดมาก บาบาควรบอกลูกเกี่ยวกับความฉลาดของพวกเขาหรือไม่? พวกเขาพูดว่าอะไร? "ฉันจำเป็นต้องทำอย่างนั้นด้วยวิธีนั้น และฉันก็เลยต้องทำไปตามนั้น ฉันรู้สึกว่าฉันไม่ควรทำอย่างนั้นเลย แต่ฉันก็ทำไปแล้ว" โอเค ลูกทำไปแล้ว ดังนั้นลูกจะได้รับผลของการกระทำนั้นอย่างแน่นอนใช่ไหม? ดังนั้นอย่าได้ฉลาดในลักษณะนั้น ลูกพยายามทำให้พ่อพอใจ ลูกทำผิดพลาดแล้วลูกก็บอกเรื่องราวเช่นนั้นกับบัพดาดาว่า "บาบา ท่านเปี่ยมด้วยความเมตตาไม่ใช่หรือ? ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งการให้อภัยไม่ใช่หรือ?" ลูกเตือนพ่อว่าท่านเป็นใครและบอกท่านว่า "ท่านบอกว่าฉันควรบอกท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้และทำให้มันจบลง" อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำให้มันจบลงด้วยการบอกบาบาเกี่ยวกับเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจด้วยความตระหนักรู้ ลูกต้องแน่ใจที่จะบอกบาบาเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ก่อนอื่นลูกต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยความคิดที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นเสียก่อน แล้วจึงค่อยบอกบาบา ลูกทำให้พ่อพอใจอย่างมากด้วยการพูดว่า "บาบา ท่านพูดอย่างนี้ใช่ไหม?" ลูกเตือนพ่อว่า "ท่านพูดอย่างนี้และท่านพูดอย่างนี้" ลูกฉลาดมาก แต่ตอนนี้อย่าฉลาดอะไรแบบนั้นเลย จงมีความกล้าหาญ "ฉันต้องทำสิ่งนี้" อย่าพูดว่า "ฉันจะทำ ฉันจะทำ!"

ตลอดทั้งวัน บัพดาดาได้ยินบทเพลงมากมายที่กล่าวว่า “ฉันจะทำ ฉันจะทำ!” ฉันจะทำ ฉันจะแสดงให้พวกเขาเห็น ฉันจะกลายเป็น” แต่ด้วยความเร็วเท่าใด? ผู้ที่ปล่อยให้เป็นเรื่องของอนาคตหรือฝากไว้กับอนาคตเช่นนี้จะสามารถกลับไปกับพ่อได้หรือไม่? พ่อพร้อมเสมอ และผู้ที่กล่าวว่าพวกเขาจะทำนั้นยังไม่พร้อม แล้วลูกจะกลับไปกับพ่อได้อย่างไร? ลูกจะถูกทิ้งไว้และได้แต่เพียงเฝ้าดูว่าผู้อื่นกลับไปกับพ่ออย่างไร พ่อมีความรักมากมายหลายล้านเท่าต่อลูกแต่ละคน พ่อไม่ต้องการให้ลูกของท่านไม่กลับบ้านไปกับท่าน ลูกจะไม่กลับบ้านในตอนนี้หรือ ในเมื่อถึงเวลาที่ลูกควรจะกลับบ้านแล้ว? ลูกต้องกลับบ้านก่อน แล้วจึงเข้าไปในอาณาจักร หากลูกไม่กลับบ้านด้วยกัน ลูกจะไม่ได้เข้าไปในอาณาจักรกับพ่อบราห์มา ลูกจะไปในภายหลัง คำสัญญาของลูกคืออะไร? ว่าลูกจะกลับไปด้วยกัน หรือลูกบอกว่าลูกจะไปที่นั่นด้วยตัวเอง? ลูกจะปล่อยให้มันเป็นเรื่องของอนาคตด้วยอย่างนั้นหรือ? “ฉันจะไปถึงที่นั่น” “คอยดูสิ บาบา ฉันจะไปถึงที่นั่นอย่างแน่นอน” ดังนั้นตอนนี้ จงจบสิ้นภาษานี้ได้แล้ว อัจชะ

บัพดาดากำลังมองดูลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง และแม้ในขณะที่พวกเขากำลังนั่งอยู่ห่างไกลออกไป ในสถานที่ส่วนใหญ่ตามศูนย์ต่างๆ พวกเขาก็ยังคงเฝ้าดูบัพดาดาอยู่เสมอ ขณะที่ลูกรับประทานโทลีที่นี่ ที่นั่นพวกเขาก็แจกโทลีเช่นกัน บัพดาดากำลังมองดูทุกคน – พวกเขาแม้จะนั่งอยู่ห่างไกล แต่กลับรู้สึกว่าพวกเขาเองอยู่ใกล้ได้มากถึงเพียงนี้ ถึงลูกๆ ทุกคนใน

ทุกหนแห่งที่ได้ซึมซับความคิดที่มุ่งมั่นอยู่เสมอที่จะกลับมาทัดเทียมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ พวกเขายังคงให้พลังของความมุ่งมั่นกับความคิดนั้นเป็นระยะๆ

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่ซึมซับความคิดที่บริสุทธิ์ พร้อมกันนั้น ถึงดวงดาวแห่งความหวังที่จะเติมเต็มความหวังของพ่อ และผู้ที่จดจำคำพูดของดาดี้ได้ว่า “ฉันต้องกลับมาคาร์มาทีท ฉันต้องเป็นสิ่งนั้น ฉันต้องเป็นสิ่งนั้น” และคำพูดของมาม่าเช่นกันที่พูดอยู่เสมอว่า “ไม่ว่าลูกต้องการจะทำอะไร จงทำสิ่งนั้นในวันนี้ อย่าปล่อยไว้เป็นวันพรุ่งนี้” และคำพูดของดีดี้ที่กล่าวว่า: "ตอนนี้เราต้องกลับบ้านแล้ว" คำพูดเหล่านี้ควรดังก้องอยู่ในหูของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า เพียงแค่มีความใส่ใจเพียงอย่างเดียว: "ตอนนี้ฉันต้องกลับมาคาร์มาทีทและกลับบ้าน" ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่นำคำพูดเหล่านี้เข้ามาสู่สำนึกรู้ของพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า ขอแสดงความยินดีกับลูกๆผู้ศักดิ์สิทธิ์ของบัพดาดา และพร้อมกันนี้ ก่อนที่จะรับ "เกวาร์" (ขนมหวานคล้ายจาเลบี) ของมธุบัน ทุกคนอ้าปากและรับประทานเกวาร์ ลูกรับประทานแล้วหรือยัง? ดังนั้น ด้วยความรักและความระลึกถึงลูกๆทุกคนมากมายหลายล้านเท่าจากบัพดาดาและดวงวิญญาณแอ๊ดวานซ์ปาร์ตี้ และนมัสเตจากพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีความรักและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อทุกดวงวิญญาณเช่นเดียวกับที่ลูกมีความรู้สึกรักต่อดวงวิญญาณที่สรรเสริญลูก ในทำนองเดียวกัน จงมีความรักต่อดวงวิญญาณใดก็ตามที่ให้คำสอนแก่ลูกผ่านสัญญาณต่างๆมากเท่าๆกัน จงมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และเป็นบวกว่าดวงวิญญาณนั้นคือผู้ที่มีความปรารถนาดีต่อลูกอย่างแท้จริง สภาพเช่นนั้นถูกกล่าวว่าเป็นสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นจิตวิญญาณ หากลูกไม่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ย่อมมีความหยิ่งยโสอย่างแน่นอน คนที่หยิ่งยโสจะไม่สามารถอดทนต่อการถูกดูหมิ่นได้

คติพจน์: จงหลุดหายไปในความรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ แล้วโลกแห่งความทุกข์จะถูกลืมเลือนไป

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: จงสร้างรากฐานแห่งศรัทธาให้แข็งแกร่ง และอยู่อย่างไม่ขลาดกลัวและไร้กังวลอยู่เสมอ

เมื่อมือของลูกอยู่ในมือของซีเนียร์(ผู้ที่อาวุโสกว่า) สภาพของลูกซึ่งเป็นจูเนียร์(ผู้ที่เยาว์วัย)ก็จะไร้กังวลและปราศจากความวิตกกังวลใดๆ ลูกๆมีศรัทธาว่าบัพดาดาอยู่กับลูกในทุกการกระทำ และในชีวิตทางจิตวิญญาณนี้ มือของลูกอยู่ในมือของท่าน สิ่งนี้หมายความว่าลูกได้อุทิศชีวิตของลูกให้แก่ท่านแล้ว และดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงเป็นความรับผิดชอบของท่าน จงมอบภาระทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ และทำให้ตัวเองเบาสบาย และลูกจะอยู่ในสภาพที่ไร้กังวลอยู่เสมอ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกต้องแม่นยำ